

ԲՕՍՔ ՄԸ ԾՆՆՈՒԹԱՆ ԱՌԹԻՔ

«Իբրեւ ճշման գաստն, խնդրոցին
յոյժ ուրախութիւն մեծ» :
(Մատթ. Բ. 10)

Նորէն կը շողայ քրիստոնէական փրկութեան պայծառ լոյսը :

Մեր հոգիները պէտք ունին անոր, փարատելու համար մեր գոյութեան մութն ու մահուան սպառնալիքը : Իրաւ է որ համաստեղութենէ փրկած աստղ մը չի՝ ծագիր այսօր՝ անարեւ այրի մը շուրջը փափկելու և ցոյց տալու համար մեզի Մանուկ Յիսուսի շքնաղ խանձարուրը, բայց Գիտութեան աստղէն չա՛տ աւելի կրնայ ջինջ ու անբիծ ըլլալ մեր Գիտակցութեան փոքրիկ ճրագը, եթէ ան նշուլէ մեր ներքին տաճարին մէջ : Օրուան հրաշալի աստղը, որ իր նմաններուն մէջ երջանիկ բախտն ունեցաւ պատմական հորիզոն մը լուսաւորելու մեր երկրագունտին վրայ, մեզի իբրեւ նշանակ կը ծառայէ այսօր, արտայայտելու համար մեր համոզումը՝ թէ Յիսուս ալ, մարդկութեան ծոցին և իր եղբայրներուն մէջ, այն մէկհատիկ աստղն եղաւ՝ որ սա քարայր-աշխարհին վերեւ յաւերժացնելով իր ճառագայթը՝ հաւասարապէս ցոլացուց իր լոյսը, ամէն ժամանակի դիտուն մոգերու և ագէտ հովիւներու իղձին ու նայուածքին :

Ի՞նչ կ'ըլլար հետեանքը, եթէ հաւատացեալներուն չծագէր վերստին այդ երկնաւոր փառքը՝ Աւետարանի խորհրդաւոր բարձրութենէն. — սահմանափակ կեանքի մը տխուր իրականութիւններէն կը մթագնէր մեր ճակատագիրը, անհասանում վիշտերու տառապանքէն կը դառնանար մեր յոյսերուն քաղցրութիւնը, Նիւթին բռնութեան ու կապանքներուն զերի կ'իյնար մեր ազատ շունչը, անհաւատ մտածութիւններու յաճախանքէն կը քայքայուէին մեր կենսական ուժերը. մէկ խօսքով՝ կը խափանուէին այն գերազոյն ներշնչումները որոնցմով սրբազործեց ու խանդավառեց Յիսուս մեր բովանդակ սիրտն ու սէրը :

Մեր Փրկիչն է որ կ'այցելէ այսօր մեզի : Եթէ Ան մերժուի կարծեցեալ իրեններէն՝ ինչպէ՞ս երբեմն, ո՞րքան բազմաթիւ են սակայն անոնք՝ որ բուն իրեններն ըլլալով մեծ ուրախութեամբ կ'ողջունեն զինքը, աւետաւոր հրեշտակին հրաւերովը :

Մենք կը հաւատանք Անոր : Վառենք ուրեմն մեր հաւատքը ջահաւորող փոքրիկ ճրագները մեր հոգեկան սրբալայրին մէջ, և ահա անոնցմով պիտի կրնանք ստեղծագործել առաջին օրուան հրաշալի աստղը, ու Քրիստոս պիտի ծնի՝ մեր մէջ :

Ե. Ե. Դ.